

Sygn. akt VIII U 931/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Hanna Witkowska-Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Lawrenc

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2013 r. w Gdańsku

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 3 kwietnia 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 kwietnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu J. B. prawa do emerytury pomostowej, bowiem na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), tj. na dzień 1 stycznia 2009 roku, nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 11 lat, 4 miesiące i 9 dni.

Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył następujących okresów zatrudnienia ubezpieczonego:

- od 26 listopada 1987 roku do 1 grudnia 1987 roku, od 29 grudnia 1987 roku do 21 września 1988 roku, od 24 stycznia 1989 roku do 30 stycznia 1990 roku, od 20 maja 1990 roku do 26 kwietnia 1991 roku u armatora zagranicznego, za pośrednictwem (...) Sp. z o.o., bowiem zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach może wystawić pracodawca lub jego następcą prawny, natomiast z (...) Sp. z o.o. ubezpieczony nie był związany stosunkiem pracy, była to jedynie jednostka kierująca do pracy za granicę i dlatego nie można uznać jej zarówno za płatnika składek będącego pracodawcą, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, jak i za podmiot uprawniony do wystawiania zaświadczeń na podstawie art. 51 tej ustawy,

- od 15 lipca 2004 roku do 22 kwietnia 2006 roku w (...), gdyż w wyniku postępowania wyjaśniającego z zakładem pracy ustalono, że w powyższym okresie ubezpieczony nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych, w dniu 28 stycznia 2013 roku zakład pracy wystawił korektę świadectwa pracy w warunkach szczególnych,
- od 1 października 2001 roku do 30 czerwca 2003 roku w (...) – A. T., gdyż świadectwo pracy nie spełnia wymogów formalnych – brak jest pieczętki nagłówkowej zakładu pracy oraz pieczętki imiennej osoby wystawiającej świadectwo pracy oraz świadectwo to nie potwierdza wykonywania przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony J. B. domagał się uwzględnienia jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych wymienionych okresów zatrudnienia.

Powołując się na orzeczenie Sądu Najwyższego, podniósł, iż pracę za granicą w warunkach szczególnych zalicza się do okresu zatrudnienia uprawniającego do wcześniejszej emerytury pod warunkiem opłacania w Polsce składek na ubezpieczenia społeczne, co miało miejsce w niniejszym przypadku.

Wskazał, iż w (...) wykonywał pracę w warunkach szczególnych i nie zna przyczyny korekty świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Odnosnie okresu pracy u A. T., podał, iż świadectwo zostało wystawione po likwidacji działalności, wobec czego pracodawca nie posiada pieczętki, jednakże podpisał się czytelnie.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. B. urodził się w dniu (...) (niesporne).

W okresach od 26 listopada 1987 roku do 1 grudnia 1987 roku, od 29 grudnia 1987 roku do 21 września 1988 roku, od 24 stycznia 1989 roku do 30 stycznia 1990 roku, od 20 maja 1990 roku do 26 kwietnia 1991 roku ubezpieczony był zatrudniony u armatorów zagranicznych, za pośrednictwem (...) Agencji (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako członek załóg na statkach morskich – w charakterze członka ekipy remontowej, motorzysty, smarownika - magazyniera.

Z tytułu tego zatrudnienia, w wyżej wymienionych okresach, (...) Sp. z o.o. uiszczala składki na ubezpieczenia społeczne (dowód: zaświadczenie – k. 9 akt ubezpieczeniowych, kserokopia świadectwa marynarza (rybaka) polskich statków morskich, umowy w aktach osobowych w kopercie – k. 84).

W okresie od 1 października 2001 roku do 30 sierpnia 2003 roku ubezpieczony był zatrudniony w P. H. – U. „, A. T. we W., na stanowisku mechanika, przy czym w okresie od 1 sierpnia 2003 roku do 31 sierpnia 2003 roku przebywał na urlopie bezpłatnym.

A. T. był agentem (...) S.A. w W.. W okresie tym ubezpieczony pracował na barce paliwowej, gdzie magazynowane było paliwo, oleje, chemikalia. Barka stała w porcie, stanowiła magazyn, była własnością (...) S.A. w W.. Ubezpieczony wydawał paliwo z barki na statki, które podpływały do barki. Obsługiwał agregaty prądotwórcze, które napędzały dystrybutory do wydawania paliwa. Przebywał na barce 24 godziny przez 2 tygodnie w miesiącu (dowód: umowa o pracę – k. 11 akt ubezpieczeniowych, świadectwo pracy – k. 36 akt ubezpieczeniowych, poświadczenie dla celów świadczeń emerytalno – rentowych – k. 42 – 43 akt ubezpieczeniowych, zeznania świadka A. T. – 00:13:33 – 00:19:52 płyta CD – k. 46, zeznania ubezpieczonego przesłuchanego w charakterze strony – 00:20:25 – 00:20:51 w zw. z 00:01:57 – 00:12:01 płyta CD – k. 46).

W okresie od 15 lipca 2004 roku do 22 kwietnia 2006 roku ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. w W., na stanowisku motorzysty okrętowego. Wykonywał te same obowiązki, które wykonywał w P. H. – U. „A. T. we W. (dowód: świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych – k. 33 akt ubezpieczeniowych, świadectwo pracy, umowa o pracę w aktach osobowych w kopercie – k. 82, zeznania świadka A. T. – 00:13:33 – 00:19:52 płyta CD – k. 46, zeznania ubezpieczonego przesłuchanego w charakterze strony – 00:20:25 – 00:20:51 w zw. z 00:01:57 – 00:12:01 płyta CD – k. 46).

W dniu 2 stycznia 2013 roku ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Nie pozostaje on w stosunku pracy.

Organ rentowy, na podstawie przedłożonej dokumentacji, uznał, iż ubezpieczony udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy, tj. ponad 25 lat stażu pracy, jednakże decyzją z dnia 3 kwietnia 2013 roku odmówił mu prawa do emerytury pomostowej, bowiem na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), tj. na dzień 1 stycznia 2009 roku, nie udokumentował on 15 lat pracy w szczególnych warunkach (niesporne).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach ubezpieczeniowych, których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. T. oraz zeznaniom ubezpieczonego przesłuchanego w charakterze strony, bowiem były zgodne oraz wzajemnie się uzupełniały.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. B. należało oddalić.

Zgodnie z przepisem art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Co należy uznać za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyjaśnia art. 3 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku

emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

W myśl art. 3 ust. 2 czynniki ryzyka, o których mowa w ust. 1, są związane z następującymi rodzajami prac:

1. w szczególnych warunkach determinowanych siłami natury:

- a) prace pod ziemią,
- b) prace na wodzie,
- c) prace pod wodą,
- d) prace w powietrzu;

2. w szczególnych warunkach determinowanych procesami technologicznymi:

- a) prace w warunkach gorącego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach, w których wartość wskaźnika obciążenia termicznego WBGT wynosi 28 °C i powyżej, przy wartości tempa metabolizmu pracownika powyżej 130 W/m²,
- b) prace w warunkach zimnego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach o temperaturze powietrza poniżej 0 °C,
- c) bardzo ciężkie prace fizyczne - prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 8.400 kJ, a u kobiet - powyżej 4.600 kJ,
- d) prace w warunkach podwyższonego ciśnienia atmosferycznego,
- e) ciężkie prace fizyczne związane z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej, niezmiennej pozycji ciała; przy czym ciężkie prace fizyczne to prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 6.300 kJ, a u kobiet - powyżej 4.200 kJ, a prace w wymuszonej pozycji ciała to prace wymagające znacznego pochylenia i (lub) skręcenia pleców przy jednoczesnym wywieraniu siły powyżej 10 kG dla mężczyzn i 5 kG dla kobiet (wg metody OWAS pozycja kategorii 4) przez co najmniej 50 % zmiany roboczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. W myśl zaś ust. 4 tegoż art. za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1, natomiast, zgodnie z ust. 5 za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3. (ust. 5 art. 3).

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 7 art. 3).

Bezspornym jest, iż ubezpieczony ukończył 60 lat, udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze powyżej 25 lat oraz nie pozostaje w stosunku pracy.

Spornym pozostawało ustalenie, czy w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych, tj. w dniu 1 stycznia 2009 roku, ubezpieczony posiadał wymagany okres pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 tej ustawy lub 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach, w wymiarze 15 lat.

Pozwany nie uznał okresów zatrudnienia ubezpieczonego od 26 listopada 1987 roku do 1 grudnia 1987 roku, od 29 grudnia 1987 roku do 21 września 1988 roku, od 24 stycznia 1989 roku do 30 stycznia 1990 roku, od 20 maja 1990 roku do 26 kwietnia 1991 roku, od 1 października 2001 roku do 30 sierpnia 2003 roku oraz od 15 lipca 2004 roku do 22 kwietnia 2006 roku do okresów pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, iż w okresach od 26 listopada 1987 roku do 1 grudnia 1987 roku, od 29 grudnia 1987 roku do 21 września 1988 roku, od 24 stycznia 1989 roku do 30 stycznia 1990 roku, od 20 maja 1990 roku do 26 kwietnia 1991 roku ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w pkt 23 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, stanowiącego wykaz prac w szczególnych warunkach, tj. prace na statkach żeglugi morskiej.

Sąd nie podziela argumentacji pozwanego, że tylko pracodawca może stwierdzić w stosownym świadectwie pracy okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. O ile w postępowaniu przed organem rentowym zastosowanie mają przepisy kodeksu postępowania administracyjnego i reguły zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. nr 8 poz. 43 ze zm.), określające dokumenty, które mogą stanowić podstawę do przyznania prawa do świadczenia, to w postępowaniu przed sądem ograniczeń dowodowych nie ma. Przy niespornym okresie zatrudnienia okres pracy w szczególnych warunkach może być udowodniony w inny sposób. Stanowisko takie niejednokrotnie zajmował Sąd Najwyższy (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984r. w sprawie III UZP 48/84). Dowodem tym może być w świetle powyższego m.in. zaświadczenie wystawione przez pośrednika jakim niewątpliwie była (...) Sp. z o.o. w G.. Zaświadczenie odzwierciedla w sposób nie budzący wątpliwości przebieg zatrudnienia ubezpieczonego, zajmowane przez niego stanowiska, wiarygodności którego pozwany organ rentowy nie podważył, co więcej, na ich podstawie okresy zatrudnienia za pośrednictwem (...) Sp. z o.o. wymienione w zaświadczeniach uwzględnił w ogólnym stażu pracy jako składkowe (vide: karta przebiegu zatrudnienia – k. 44 akt ubezpieczeniowych).

Nadto, należy zauważyć, iż z cytowanego powyżej przepisu art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych (powołanego przez pozwanego w zaskarżonej decyzji) wynika, iż płatnik składek jest zobowiązany do wystawienia zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach (szczególnym charakterze). Płatnikiem składek w spornych okresach była niewątpliwie (...) Sp. z o.o. Ustawa o emeryturach pomostowych nie zawiera przepisu wyłączającego możliwość nabycia prawa do emerytury pomostowej z tytułu wykonywania pracy za granicą. Przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 1982r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 ze zm.) ani wydane na jej podstawie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) także nie wyłączały możliwości nabycia prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach (bądź szczególnym charakterze) z tytułu zatrudnienia (wykonywania pracy) za granicą. Istotnym jest jedynie, by praca ta była wykonywana stale, w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku i przez okres wskazany w powołanym rozporządzeniu.

Również ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) nie zawiera wymogu wykonywania prac jedynie na terenie kraju. Ustawa ta uzależnia nabycie prawa do świadczeń w niej przewidzianych od wykazania odpowiedniego okresu składkowego i nieskładkowego.

W myśl przepisu art. 6 ust. 1 tej ustawy, stosowanego z mocy przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych (art. 117 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS), okresami składkowymi są okresy ubezpieczenia. W myśl zaś ust. 2 art. 6 ustawy, stosowanego również z mocy przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych (art. 117 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS), za okresy składkowe uważa się również przypadające przed 15 listopada 1991r.

okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne (bądź okresy, za które nie było obowiązku opłacania składek) na obszarze Państwa Polskiego w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy. Pkt d ust. 2 art. 6 ustawy pozwala zaliczać do okresów składkowych również okresy zatrudnienia obywateli polskich poza granicami kraju u innych pracodawców zagranicznych pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w Polsce.

Należy zauważyć, iż okolicznością niekwestionowaną przez pozwanego było opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne w okresach wykonywania przez ubezpieczonego pracy poza granicami kraju - okresy te uwzględnione zostały bowiem w ogólnym stażu pracy, jako składkowe. Nie jest w związku z tym zrozumiałe stanowisko pozwanego odmawiające uznania tych okresów jako wykonywanych w szczególnych warunkach. Podkreślić należy, że organ rentowy odmawiając zaliczenia okresów zatrudnienia ubezpieczonego u armatora zagranicznego do okresów pracy w szczególnych warunkach, w toku postępowania przed Sądem, nie zweryfikował swego stanowiska poprzez wyłączenie ich z ogólnego stażu pracy - okresu składkowego.

W myśl § 6 ust. 2 uchwały Rady Ministrów nr 123 z 3 września 1984 r. w sprawie zasad podejmowania pracy przez obywateli polskich u pracodawców zagranicznych (M. P. Nr 23, poz. 157 ze zm.) - w brzmieniu obowiązującym od 28 listopada 1985 r. - jednostka kierująca obywatela polskiego do pracy za granicą u pracodawcy zagranicznego obowiązana była przekazywać na konto Zakładu Ubezpieczeń Społecznych miesięcznie kwotę w złotych odpowiadającą 28% średniej płacy z roku poprzedniego w gospodarce uspołecznionej, bez uwzględnienia płac w przemyśle wydobywczym, celem refundacji kosztów świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Unormowanie to koreluje z regulacją wyrażoną w obowiązującym od 1 stycznia 1985 zarządzeniu Ministra Finansów z 27 grudnia 1984 r. w sprawie zasad ustalania wysokości i trybu przekazywania przez osobę kierowaną do pracy za granicą wpłat w walucie obcej na rzecz jednostki kierującej oraz sposobu wykorzystania tych wpłat (M. P. Nr 30, poz. 208 ze zm.). Przepisy tego zarządzenia, zgodnie z § 5 ust. 1, dotyczą zarówno umów zawartych po dniu wejścia w życie uchwały nr 123 Rady Ministrów, jak i umów przedłużanych po tym terminie. Stosownie do regulacji zawartej w powyższym zarządzeniu, obywatel polski kierowany do pracy za granicą u pracodawcy zagranicznego, obowiązany był dokonywać określonych w jego § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 wpłat, których część (określona w § 3 ust. 1 zd. 2 zarządzenia) - odsprzedawana była Narodowemu Bankowi Polskiemu. Kwoty pochodzące z odsprzedaży walut obcych jednostka kierująca przeznaczała na pokrycie ponoszonych w złotych świadczeń w interesie i na rzecz obywateli polskich i ich rodzin, w tym na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu uprawnień do pomocy leczniczej w Polsce, zasiłków porodowego i pogrzebowego oraz rent i emerytur. Należy zwrócić również uwagę na treść § 6 ust. 3 cytowanej uchwały Nr 123, zgodnie z którym jednostka kierująca obowiązana była potwierdzać okresy zatrudnienia za granicą, za które dokonała wpłat na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych - właśnie dla celów ubezpieczenia społecznego.

Nadto, możliwość zatrudniania obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych przewidywały przepisy ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. 1989 r. Nr 75 poz. 446 ze zm.), a następnie ustawy z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. 1991 r. Nr 106 poz. 457 ze zm.), które stanowiły, że tego typu zatrudnienie jest realizowane na podstawie: umów międzynarodowych, umów zawartych przez upoważnione jednostki kierujące z obywatelami polskimi, kierowanymi przez te jednostki do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, umów zawartych przez obywateli polskich z pracodawcami zagranicznymi.

Przepisy wskazane wyżej, uzupełniając się wzajemnie, tworzą spójną regulację i jednoznacznie świadczą o opłaceniu składek na ubezpieczenie społeczne, w tym ubezpieczenie emerytalno - rentowe w spornych okresach.

Podkreślić należy, że w aktach emerytalnych ubezpieczonego znajdują się zaświadczenia (...) Sp. z o.o., potwierdzające opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne, zgodnie z obowiązującymi przepisami - w okresach od 26 listopada 1987 roku do 1 grudnia 1987 roku, od 29 grudnia 1987 roku do 21 września 1988 roku, od 24 stycznia 1989 roku do 30 stycznia 1990 roku, od 20 maja 1990 roku do 26 kwietnia 1991 roku. Oznacza to, że wpłacone zostały na konto Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki w celu refundacji świadczeń z ubezpieczenia społecznego za czas trwania kontraktów, w wysokości określonej obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Tym samym, ww. okresy pracy ubezpieczonego u armatorów zagranicznych stanowią okresy składkowe, zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy o emeryturach i rentach z FUS, stosowanym z mocy przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych (art. 117 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Natomiast okresy zatrudnienia ubezpieczonego od 1 października 2001 roku do 30 sierpnia 2003 roku oraz od 15 lipca 2004 roku do 22 kwietnia 2006 roku nie zostały uznane przez Sąd za okresy pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił, iż w powyższych okresach ubezpieczony wydawał paliwo z barki stacjonującej w porcie na podpływające do niej statki. Barka jako taka, nie jest statkiem żeglugi morskiej. Najczęściej jest ona pozbawiona własnego napędu – tak też było na przedmiotowej barce, na której pracował skarżący.

Wprawdzie w żegludze morskiej również używa się barek ale o nośności kilku tysięcy ton, głównie do transportu ładunków masowych i drewna.

Ponadto rodzaj pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w ww. okresach nie został wymieniony w załączniku nr 1 - wykaz prac w szczególnych warunkach ani w załączniku nr 2 - wykaz prac o szczególnym charakterze do ustawy o emeryturach pomostowych.

Praca wykonywana przez ubezpieczonego w ww. okresach nie stanowi również pracy w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Okresy od 26 listopada 1987 roku do 1 grudnia 1987 roku, od 29 grudnia 1987 roku do 21 września 1988 roku, od 24 stycznia 1989 roku do 30 stycznia 1990 roku, od 20 maja 1990 roku do 26 kwietnia 1991 roku uznane przez Sąd za pracę w warunkach szczególnych wraz z okresem 11 lat, 4 miesięcy i 9 dni uznanym przez organ rentowy są niewystarczające do wykazania spełnienia przesłanki 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu, ubezpieczony nie wykazał, iż w ramach swojego zatrudnienia przez okres 15 lat pracował w szczególnych warunkach.

W świetle powyższego Sąd uznał, iż wydana w sprawie decyzja organu rentowego była w pełni zasadna, w związku z czym odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z powołanymi przepisami, podlegało oddaleniu.

SSA w SO H. Witkowska - Zalewska